

6. ԹԱ ՆԵ ԾՈՒԿՆԵՐԸ ԾԻԾԸՂՈՒՏԵՑԵՆՆ

Շահ-Աբրաան ուրան նազիր-վեզիրավը տոնա ա կյամ շոռ կյանլի Մին մընծ գյուղու քշտի վըննն ըն կենում թիմանչա անում, տընանում ծուկներն ուրոնր հետա վազ-վազ ըն անում, պիցրանում գյուղն իրենը, մինգյիլ տակ անում։ Շահ-Աբրաան ուրան նազիր-վեզիրին ասում ա.—Տընանա ծուկներան քանինն ըն էթլ, քանինը՝ վընրցլ էտ խոսկընն լիրա ծուկները կլխընեն ճիրան տոնա ըն օնում, ծիծաղում։ Շահ-Աբրաան հըրցնում ա.—Հո՛ւ կըկարե գլիզա, թա ծուկները հինչու հետե լըն ծիծաղում։ Նազիր-վեզիրան վընչ մինն էլլա կարում չի գլիզա։ Շահ-Աբրաան ասում ա.—Սընզ քառասուն օր մոհլմթ ըմ տամ, թա կըրեցեթլ ասեթլ՝ էն ծուկները հինչու հետե լըն ծիծաղալ, ծընզ պեց ըմ թուղըլական, թա չէ, ծընր լոխճինին կլխընեն կտընլ ըմ տըլական։ Նազիր-վեզիրը շատ ըն մտածում, կարում լըն գլիզան։ Վընր մնամ ա իրեն օր, խաբարը հըսնում ա նազիր-վեզիրին, վընր էա հինչ շենումը մին հլիվուր մարթ կա, տա ծուկներեն լուզին գլոնդոնա ա։ Նազիր-վեզիրը կյամ ըն էտ հլիվուրեն կոշտը, ասում, վընր խտի-խտի պեն կա, մին քաակ վընսկե յէլ տամ ըն ուղան, հլիվուրը տրանա ետն ասում ա.—Քլեցեթլ Շահ-Աբրաանն ըսեցեթլ՝ հինչ վընր կա, թող մնա տակը տակ, կլթխը՝ կլթխ, թա չէ, ուղան հետե յէլ լմվ չի։

Նազդիր-վազիրը քյիննամ ըն Շահ-Աբրաասեն ասում հլիվուրեն ասածը, Շահ-Աբրասը մնամ ա էլլա ուրան խոսկեն:

Նազդիր-վազիրը էլլա կյամ ըն հլիվուրեն կոշտը, նորըմինան մին քասկ վրեսկե տամ, հտնան էլ ասում.—Շահ-Աբրասը մըեր լոխճինին կլխընեն էքոնի պիտի կտրել տա. ասե տընսնանք ծնկ-նեբը հինչու հետե լըն ծիծաղալ: Հլիվուրեն էլլա լա ասում.—Քյեցեքյ Շահ-Աբրասեն ըսեցեքյ, թող մնա տակը տակ, կլոխը՝ կլոխ, թա չէ, ուրան հետե լիլ լամ լի:

Նազդիր-վազիրը կյամ ըն հլիվուրեն խոսկը Շահ-Աբրասեն ասում, Շահ-Աբրասն էլ ասում ա.—Քյեցեքյ հլիվուրեն ծըքըր-նեբիտ յիրան պեբեքյ, թող հինչ վըեր հըրըրալ ըմ, շողոթը տա:

Նազդիր-վազիրը քյիննամ ըն հլիվուրեն ծըքըրենեբին յիրան պի-րում Շահ-Աբրասեն պալատը: Շահ-Աբրասն ասում ա.—Ա՛սը, տըսնամ, ա՛ հլիվուր, խի՛ լըն ծնկներն իմ խոսկես յիրան ծիծը-ղոտալ: Հլիվուրն ասում ա.—Շահն ապրած կենա, քեզ քանի կնե՛գյ օնընս: Շահ-Աբրասն ասում ա.—Քառասուն: Հլիվուրը թա՛ դարուկ կանե՛ս քու կնանեքլըտ լոխ շուրըրենն հանեն, տկլոր կյան մին-մին մըեր ըռըլավն անց կենան, քյինան օրիշ օթալ:

Էքյսի օրը Շահ-Աբրասը հրաման ա տամ, վըեր ուրան կնա-նեքլը լոխ տըկլուրանան, մին-մին ուրանց ըռըլավն անց կենան, քյինան օրիշ օթալ: Շահ-Աբրասն կնանեքլը լոխ տկլուրանում ըն, մարթուցը ըռըլավը մին-մին անց կենում, քյիննամ օրիշ օթալ: Շահ-Աբրասը տընսնում ա, վըեր ուրան կնանուցն անա հնեգլը տղամարթ ըն, միշտ ըտեղ կնգան շուրեբալ ըն իլալ կընալիս: Հլիվուրն ասում ա.—Շահն ապրած կենա, մեհենգյ տընսե՛ր, թա քու կնանուցտ մալին քանի տղամարթ կա, ծնկները հենց տրա հետե յին ծիծըղոտում, ասում ին, վըեր Շահ-Աբրասը գլոնդոն լի, թա ուրան կնանուցան քա՛նինն ըն էքյ, քանինը՝ վըերը, օղում ա գլիդա՛՝ ծոկներան վըե՛րն ա էքյ, վըերը՝ վըերը:

